

Ἐμορφος τόπος, πεδινός, εὐάρεστος καὶ ὠραῖος.

Καθίζει, γράφει γράμματα, πρὸς τοὺς γονέους του στέλνει. 315.

τῆς δὲ γραφῆς ὁ πρόλογος πρὸς τὸν πατῆρ του γράφει.

Τὴν δὲ γραφὴν ὡς ἔλαθεν ὁ βασιλεὺς εἰς χεῖρας.

ἐπλήθην ἢ ψυχίτζα του, ἐχάρην ἢ καρδιά του,

δόξαν ἀνέπεμψεν θεῶ καὶ πάντες οἱ ἐδικοί του

χαρὰν ἐποίησιν πολλὴν μετὰ πολλὰς ἡμέρας. 320

Ἐναν ἐποίησαν κεφαλὴν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς του

διὰ τὰ κρατῆ τὰς χώρας τους τὰ τὰς περιφυλάττη

καὶ τὰ κρατῆ, τὸ δίκαιον τινὰς τὰ μὴν ἀδικῆτι.

Ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἡ δέσποινα ὑπᾶσιν πρὸς ἐκεῖνον.

Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Ἀχιλλεύς, ἔρχονται οἱ γονεῖς του, 325

εἰς ἀπαντὴν ἐξέβησαν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες

καὶ εἰς τὴν χώραν ἦλθασιν ἀπέσω εἰς τὸ καστέλλιν

τὸ θαυμαστόν, τὸ ἰσχυρόν, τὸ ἔκτισεν ἐκεῖνος.

Ὅριζαι ζωγραφίζουσιν τὸν Ἐρωταν τὸν μέγαν

καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων· 330

«Ἐρως μου, ποῦν' τὰ τόξα σου καὶ ποῦν' ἡ δύναμι σου;

Γραφὴ τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὴν κόρην 11,α

Παρακαλῶ σε, ἀφέντρια μου, τὰ σέβης εἰς ἀγάπην.

Καὶ πάλε τί σε ἔφταισα καὶ τί κακό σ' ἐποίησα

καὶ τὴν καρδιάν μου σύρριζην ἐξαγασπᾶς καὶ ρίχνεις.

Ἐμὲ σπαθίαν οὐκ ἔκοψαν, κοντάριαν οὐδὲ δλως, 335

πόλεμον οὐ φοβήθηκα ποσῶς, αὐθέντριά μου·

314. ἔμορφος, πεδυνός ἐβάρεστος. ὀρέος 315. εκαθίζει γράφει γράμματα.

στέλνι 317. ὄς. ἡς χίρας 318. ἐπλήθην ὑψηλήτζα. ἢ 319. ἢ ἐδικί

του 320. ἀρὰν ἐπίκασην πολλὴν μεταπολὰς ἡμέρας 321. ἕναν ἐπίκαν·

322. διάναικρατί. χώρας. νάτας 323. νακρατί. δίκαιον τινὰς ναμὴν ἀδι-

κίται 324. ἢ δέσπινα ὑπάσην. ἐκύνων 325. μαθῶν. τοῦτο ἀχιλεύς. ἢ

γονεῖς 326. ἡς. ἐξέβισαν. γυνέκες 327. ἡς. χώραν ἦλθασιν ἀπέσω ἡς.

καστέλην 328. ἰσχυρόν. ἐκίνος 329. ὀρίζαι ζωγραφίζουσην τονέροταν

τῶν 330. προσεκύνων· μεταδακρύων.

post 330. τῆς. πρὸς τὸν ἀχιλλεὺν (πρὸς δλ. Σάθα σ. 151) 331. ερος. ποῦντα. ποῦν ἢ

332. παρακαλο ἀφέντρια μου νασέβης ἡς ἀγάπην 333. εὔτεσα. σε πικά-

334. κάρδια. σίρριζην ἐξαγασπᾶς. ρίχνης 335. ἐμὲ σπαθίαν οὐκ αἰκώ

ψαν κόνδάρησαν οὐδεῦλος 336. φώβήθηκα ποσῶς

- ἔσφαξες τὴν ψυχίτζα μου καὶ γάνω τὴν ζωὴν μου.
 Ἐάν μ' εὐρηγῆς τοῦ θελήματός σου ἔξω τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 τὸν ἑαυτὸν μου δίδω τον καὶ ὄλην μου τὴν καρδίαν
 339) καὶ ὡς ξένον καὶ ἀλλότριον ἄς με καταφονεύσουν.
 Εἶμαι τοῦ θελήματός σου, δούλος τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 διὰ τί νὰ πάσχω, νὰ πονῶ, νὰ με καταμαράνηγ;
 Ἄρνούμαι καὶ τὰς χάριτας καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους
 καὶ εἴ τι ὀρίσης, ἀφέντριά μου καὶ ἐδική μου κόρη,
 340) ἔρισε καὶ ἄς με πτύσουσιν καὶ ἄς με καταφονεύσουν.
 341) **Πιττάκιν** τὸ ἀπέστειλεν ὁ νεώτερος πρὸς τὴν κόρην
 «Χαρτί σε πέμπω, λιγερή, χαρτίν, ἀλλ' ἀπὸ πόθου,
 πιάσε το μὲ τὰς χεῖράς σου, μήν το κοινοδοξήσης
 νὰ μάθης πῶς μαραίνομαι, κόρη μου, δι' ἐσέναν
 342) καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ κοιμηθῶ νύχταν τε καὶ ἡμέραν.
 «Παρακαλῶ σε, ἀφέντρια μου, μυριοχαριτωμένη
 τὸν ἔρωταν νὰ δέξῃσαι μεσίτην τῆς ἀγάπης
 καὶ τὴν καρδιά μου δρόσισε, πολλὰ ἔνε φλογισμένη».
 Καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν καὶ ἔπάγει πρὸς τὴν κόρην.
 343) Ἡ κόρη γοῦν το δέχθηκεν τοῦ νέου τὸ πιττάκιν,
 ποσῶς οὐδὲν ἐκλίθηκεν νὰ ἔλθῃ εἰς ἀγάπην,
 ἀλλὰ γοργὸν ἐκάθησεν, γράφει τον τὸ πιττάκιν.

Γραφή τῆς κόρης πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν

«Κύρις μου, τὸ πιττάκι σου εἰς χεῖράς μου ἔδεξάμην.
 Οὐκ οἶδα τ' εἶνε τὸ πονεῖς, οὐκ οἶδα τ' εἶν' τὸ πάσχεις.

337. ἔσφαξες ψυχίτζα. γάνω. ζωὴν 338. εἴν μεευρηγ. θελήματοῦ σου
 ἔξω. ὀρίσμοῦ 339. αἰαυτῶν. ὄλην. καρδίαν 340. ὄς. αλώτρηον ἄσμε κα-
 τὰφονεύσουν 341. ἡμε. θελήματός. ὀρήσμοῦ 342. ναπαῦσχονα πόνω να μέ
 κατάμαράνηγ 343. ἄρνούμε. χαρήτας. σίγγενοῦς. φίλους 344. ὅτι ὀρήσις.
 ἐδική μου κόρη 345. ἄς μεπίσουσιν. ἄςμε 346. πίτακην. απεστίλενονεότε-
 ρος 347. πέμπο λιγερή χαρτίν ἀλαποπόθου 348. μετασ χίρας. κινοδοξίαις
 349. ναμάθις πὸς μαρένομε κόρη διέσέναν 350. κε δὲν πορὸ νακιμιθῶ νί-
 χταν. ἡμέραν 351. παρακαλό. μυριοχαριτομένη 352. τονέροταν. τίς ἀγάπις
 353. δρόσισαι πολάνε 354. το πιτάκην ἔστειλεν. πάγι. την 355. ἡ κόρη
 γοῦν. τὸ πιτάκην 356. ποσός. ἐκλίθικεν ναέλθῃ 357. ἀλα. ἐκάθισεν γράφι
 το πιτάκι Post 357. γράφή τῆς 358. κῆρις. τοπιτάκι. ἡς χηράς 359. οὐκί-
 δα τίνε το πονεῖς οὐκίδα τίν το πάσχεις

Ἄν σε μαραινούν οἱ ἔρωτες καὶ πάσχεις διὰ πόθον, 360
πολλὰ τοὺς παρεκάλεσα ἵνα σε συμπαθήσουν.
Ἐγὼ δυνάστην ἔρωτα ποσῶς οὐδὲν φοβοῦμαι·
ἔλη ἀκαταδούλωτος τοῦ ἔρωτος τυγάνω.
Ἐὰν πονῆς, τὸν ἔρωταν ὑπόμενε γενναίως,
ἐὰν δέ]οῦ πονῆς καὶ οὐ δύνασαι τοὺς πόνους νὰ βαστάζης, 12,α
μόνος σου γὰρ νὰ φονευτῆς, μόνος σου ν' ἀποθάνης». 366
καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖαν.

Πιττάκιν τὸ ἀπέστειλεν ὁ νέος

Καὶ πάλι θλίβομαι εὐγενικῆ βασιλέως θυγάτηρ.
Βαρῦ με φαίνεται πολλά, μεγάλῃν θλίψιν ἔχω
τὸ πῶς οὐδὲν προσκλίνεσαι εἰς ἔρωταν νὰ ἔρθης. 370
Οἱ ἔρωτες μ' ἐμάραναν ἐμένα τὸν ἐδλέπεις
κέγώ, ἀφέντρια, τὸν ἔρωταν νὰ τον παρακαλέσω
νὰ ρίψη βέλος εἰς ἐσὲν νὰ σε καταμαραίνῃ
νὰ ἐγνωρίσης, ἀφέντριά μου, τὸ τί ἔνε ἡ ἀγάπη ;»
Ἡ κόρη ἐδιέβηκεν, ἦλθε νὰ τον πιάσῃ 375
καὶ ἐκεῖνός την ἐδόξεψεν καὶ ἀγάπην τὴν ἐδῶκεν
καὶ τὴν καρδιάν της ἔκαψεν τὴν εὐγενικωτάτην
καὶ ἀπαὶ τὸ δένδρον ἐπέταξεν καὶ ἐχάθην ἀπ' ὀπρὸς της.
Ἐστέναξεν, ἐδάκρυσεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον 12,β
ὅπου ποτὲ οὐκ ἤθελεν οὐδὲ χρειάζεται τον, 380

360. ἄν σε μαραινούν ἱ ἔρωτες. πάσχεις διαπ. 361. ἵνα. συμπαθήσουν
362. ἐγῶ. ἔρωτα ποσός. φοβοῦμε 363. ὄλι ἀκαταδούλωτος. ἔρως τυγάνω
364. ἔρωταν. γενέος 365. πόνῆς. δίνασε τοῦς. βαστάζης 366. μώνο. ναφόνε-
νεύτις μώνο: ναπόθάνης 367. πητάκην ἔστηλεν ὅς. τῶν ἀχιλλεῖαν. Post. 367.
πίτακη. απεστειλεν ο 368. καὶ πάλαι θλήβομαι εγενηκῆ ἱ βασιλέος θυγάτηρ
369. βαρήμαι φαίνεται πολὰ μὲ πάλην θλήψην ἔχω 370. τὸ πὸς οὐδὲν
προκλήναισε ἧς ἔρωτανἀέρθης 371. ἡ ἔρωτες μὲ μάρ. ἐμένα. ἐβλέπης·
372. καὶ γὼ ἀφέντρηα. ἔρωτανατῶν παρακάλέσο 373· ναρήψι. ἦσασὲν νασὲ
κατάμαρένι 374. ἐγνόρησις ἀφέντρηά. τί ἐνε ἡ ἀγάπι 375. κόρη ἐδιέβηκεν
ὑλθενὰ τὴν πιάσι 376. ἐκῆνος. ἐδόκεν 377. κάρδια τις ἔκαψεν. τὴν νεῦ-
γενήκωτάτην 378. ἀπέτο δένδρον. ἀπόπρὸς 379. ἐδάκρυσεν κεγράφη. ἐκοί-
νον 380. ὅπουπόταῖ. οἶθελεν οὐδε εχρῖάζεται

Ἄν σε μαραινούν οἱ ἔρωτες καὶ πάσχεις διὰ πόθον, 360
πολλὰ τοὺς παρεκάλεσα ἵνα σε συμπαθήσουν.
Ἐγὼ δυνάστην ἔρωτα ποσῶς οὐδὲν φοβοῦμαι·
Ἐλὴ ἀκαταδούλωτος τοῦ ἔρωτος τυγάνω.
Ἐὰν πονῆς, τὸν ἔρωταν ὑπόμενε γενναίως,
ἐὰν δέ]οῦ πονῆς καὶ οὐ δύνασαι τοὺς πόνους νὰ βαστάζης, 12,α
μόνος σου γὰρ νὰ φονευτῆς, μόνος σου ν' ἀποθάνης». 366
Καὶ τὸ πιττάκιν ἔστειλεν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖαν.

Πιττάκιν τὸ ἀπέστειλεν ὁ νέος

Καὶ πάλι θλίβομαι εὐγενικῆ βασιλέως θυγάτηρ.
Βαρῦ με φαίνεται πολλά, μεγάλῃν θλίψιν ἔχω
τὸ πῶς οὐδὲν προσκλίνεσαι εἰς ἔρωταν νὰ ἔρθης. 370
Οἱ ἔρωτες μ' ἐμάραναν ἐμένα τὸν ἐδλέπεις
κὲγώ, ἀφέντρια, τὸν ἔρωταν νὰ τον παρακαλέσω
νὰ ρίψη βέλος εἰς ἐσὲν νὰ σε καταμαραίνῃ
νὰ ἐγνωρίσης, ἀφέντριά μου, τὸ τί ἔνε ἡ ἀγάπη ;»
Ἡ κόρη ἐδιέβηκεν, ἦλθε νὰ τον πιάσῃ 375
καὶ ἐκεῖνός την ἐδόξεψεν καὶ ἀγάπην τὴν ἐδῶκεν
καὶ τὴν καρδιάν της ἔκαψεν τὴν εὐγενικωτάτην
καὶ ἀπαὶ τὸ δένδρον ἐπέταξεν καὶ ἐχάθην ἀπ' ὀπρὸς της.
Ἐστέναξεν, ἐδάκρυσεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον 12,β
ὅπου ποτὲ οὐκ ἤθελεν οὐδὲ χρειάζεται τον, 380

360. ἄν σε μαραινούν ἱ ἔρωτες. πάσχεις διαπ. 361. ἵνα. συμπαθήσουν
362. ἔγω. ἔρωτα ποσός. φοβοῦμε 363. ὄλι ἀκαταδούλωτος. ἔρωτος τυγάνω
364. ἔρωταν. γενέος 365. πονῆς. δίνασε τοῦς. βαστάζης 366. μώνο. ναφόνε-
νεύτις μώνο: ναπόθάνης 367. πητάκην ἔστηλεν ὅς. τῶν ἀχιλλεῖαν. Post. 367.
πίτακη. απεστειλεν ο 368. καὶ πάλαι θλήβομαι εγεννηκῆ ἱ βασιλέος θυγάτηρ
369. βαρήμαι φαίνεται πολὰ μὶ πάλην θλήψην ἔχω 370. τω πὸς οὐδὲν
προκλήναισε ἧς ἔρωτανἀέρθης 371. η ἔρωτες μέ μαρ. ἐμένα. ἐβλέπης·
372. καὶ γὸ ἀφέντρηα. ἔρωτανατῶν παρακάλέσο 373· ναρήψι. ἦσασὲν νασὲ
κατάμαρένι 374. ἐγνόρησις ἀφέντρηά. τί ἐνε ἡ ἀγάπι 375. κόρη ἐδιέβηκεν
ὑλθενὰ τὴν πιάσι 376. ἐκῆνος. ἐδόκεν 377. κάρδια τις ἔκαψεν. τὴν νεῦ-
γενήκωτάτην 378. ἀπέτο δένδρον. ἀπόπρὸς 379. ἐδάκρυσεν κεγράφη. ἐκοί-
νον 380. ὀπουπόταῖ. οἶθελεν οὐδε εχρῖάζεται

τώρα δὲ γοῦν τὴν ὕστερον δουλεύει τὴν ἀγάπην.
Ἄλλὰ γοργὸν ἐκάθησεν καὶ γράφει πρὸς ἐκεῖνον

Γραφή τῆς κόρης πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν

«Χαρτί σε πέμπω, ἐρωτικὴ ἀυθέντη εὐγενικέ μου.
Ἐποίησεν ὁ ἔρωτας θέλημά ἐδικό σου.

385 Τὸν νοῦν μου τὸν ἀμέτρητον ἐκατεδουλώσες τον,
τὸν πύργον τῆς καρδίτζας μου τὸν ἰσχυρὸν καὶ μέγαν·
ὅπου ἐθάρρουν πάντοτε ποτὲ νὰ μὴ χαλάσῃ.

ἔρως σαγίτταν ἔσυρεν καὶ κατεχάλασέν τον
καὶ εἰς πόθον τῆς ἀγάπης σου ἤφερεν τὴν ζωὴν μου

390 καὶ ἔλα παρηγόρια μου, γοργὸν νὰ σε συντύχω».

Κ' ἐκεῖνος γοῦν δεξάμενος τῆς κόρης τὸ πιττάκιν
ἐχάρην ἢ ψυχίτζα του, ἐτρόμαξεν ἢ καρδιά του
καὶ τοὺς ἀγοῦρους ἐλάλησεν καὶ ταῦτα τοὺς ἐλάλει.

13,α Ἀκούσετε μυστήριον.] καρδίας καὶ ψυχῆς μου.

395 Λόγον ἔχω, συντρόφοι μου, θέλω νὰ σας συντύχω,
δι' ἐμέναν ἀγρυπνήσετε μόνο τὴν νύχταν τούτη
καὶ μὴ θαρρήτε, ἀγοῦροί μου, διὰ πόλεμο σας θέλω,
Ὅν γὰρ ἐνικήσατε προχθὲς τὸν μέγαν βασιλέαν
τὴν θυγατέραν του ποθῶ, θέλω νὰ τὴν κερδίσω.

400 Μαραίνει γὰρ με ἐκ παντός ὁ Ἔριος καὶ με φλέγει».

Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα γελῶν ἀπηλογήθη·

«οὐκ ἔλεγά σοι, δεσποτα, τοὺς ἔρωτας μὴ ψέγῃς ;

381. τώρα. γοῦν. ἡστερον δουλέβη 382. ἀλά. ἐκάθησεν. γράφη. ἐκοῖνον
Post. 382. τῆς. ἀχιλᾶν 383. χάρτι, πέπο ἐρωτικάι αὐθέντι εὐγενηκεμί
384. ἐποίησεν ὁ ἔρωτας 385. τόνουν. τον ἀμέτρητων ἐκατεδουλλωσες
386. τονπυργον τις 387. ὅπου ἐθάρουν πάντοται ποταιί. μί·χάλασι 388. ἐ-
ρος σάγήταν ἔσήρεν. κάτέχάλασέν των 389. ἦς. τις αγαπήσου. τὴν ζούν
390. πάρήγορηά. γοργὸν νασεσηντήχο 391. καὶ κοῖνός. δεξάμενος τοῖς.
πητάκην 392. υψηγήτζα. ἐτρόμαξεν ἢ κάρδιά 393. τοὺς ἀγοῦρους ἐλάλη-
σεν. ταυτα τους ἐλάλη 394. ακουσεται μισιρηον 395. εχο σιτροφη. θέλο
να σας σιηντήχο 396. ἀγρήπνύσαιται μόνο τηνήχταν τοῦτι 397. μί θαρήται
αγοῦρη. σας θέλο 398. ὄν. ἐνῆκοῖσαιται πρόχταις 399. θεγάτέραν τοῦ πό-
θῶ θέλο νὰ τὴν κερδίσο 400. μαρένη. ὁ ἔρος καὶ με φλέγη 401. ἦς. ἐπι-
λογίθι 402. ἐλεγάσι δεσπότα. ἔρωτας μι

Ἦν ἄρα νῦν μάθης τὴν ἰσχὺν καὶ δύναμιν τὴν ἔχουσαν.
 Οἱ πάντες ἐτοιμάσθησαν, ὄλοι ἀρματωμένοι
 ἐδώκασιν τὰ βούκινα, πηδοῦν, καβαλλικεύουσαν 405
 καὶ εἰς τὴν μέσην τοὺς ἐστήσανσιν τὸν Ἀχιλλεὺς ὡς ἄστρον.
 Ἔστρωσαν εἰς τὸ λαμπρὸν κουβούκλιον τῆς κόρης.
 Μίαν λογὴν ἐφόρεσαν οἱ δώδεκά τοι ἀγοῦροι,
 σιεφάνια πανέμορφα, καβάδια ὠραιωμένα.
 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐφόρεσε βλαττὴν μετὰ λιθομαργάρου 13,β
 καὶ ἀπάνου πάλαι κυπρικὸν μετὰ λιθομαργάρου 411
 Ἔδώκασιν τὰ ἔργα, πηδοῦν, καβαλλικεύουσαν
 φάρια γὰρ ὑπόψηλα καὶ θαυμαστά τοῦ κάλλους
 καὶ ἄλογον τοῦ ἔστρωσαν μαῦρον, ἀλλὰ φουδοῦλιν.
 Ἐκλίενεν γὰρ ὁ ἥλιος, ἐσέβηκεν ἡ νύχτα, 415
 ἄνεμος γαληνούττικος ἐπέκρουγεν τὰ δένδρα.
 ἔτρεχεν ὕδωρ πάγγλυκον ἐκ τοῦ δένδρου τὴν ρίζαν,
 τὰ πάντα δὲ ἐρωτικά χαρίτων πεπλημένα
 Καὶ ἡ κόρη κλαίων ἔστεκεν, κλαίων ἐμυρολογᾶτον
 ἐνύσταζεν λιγούττικον, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην, 420
 ἐκδέχεται τὸν ἀγοῦρον νῦν ἔλθῃ νῦν τὸν συντύχη
 καὶ εἰς χρυσὸν τὸν πλάτανον ἔκατzen ἀηδόνιν.
 Νῦν εἶδες πῶς ἐθλίβεντον καὶ ἤλεγεν διὰ τὴν νέαν.
 Ἐκείνη ἀπὸ τῆς κλίνης τῆς ὡσάν ἐπροσηκώθη
 Καὶ ἀποκάτου ἐκάθησεν ἔστην ρίζαν τοῦ πλατάνου. 425
 Καὶ πρὸς ἀηδόνιν ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων

403. τότε. μάθης. ἰσχὺν. δύναμιν 404. ἡ. ἐτοιμάσθησαν ὅλη ἀρματω-
 μένην 405. βούκινα πηδοῦν καβαλλικεύουσαν 406. ἡστὴν μέση τοῦ ἐστήσανσιν
 ἀχιλλεὺς 407. ἐστρωσαν ἡς. λαμπρὸν κουβούκλιον τῆς 408. ἐφόρεσαν ἡδὲ
 δώδεκά. ἀγοῦροι 409. σιεφάνια πανέμορφα καβάδια ὠραιωμένα 410. ὁ ἀχιλλεὺς
 ἐφ. βλαττὴν. λιθομαργάρου 411. ἀπάνου παλαι κοίπρηκον. λιθομαργάρου
 412. ἐδώκασιν. πηδοῦν καβαλλικεύουσαν 413. φάρια. θαύμ. κάλλους 414. ἄλο-
 γῶν. ἔστρωσαν. ἀλαφοῦδοῦλιν 415. ἐκλίενεν. ὁ. ἐσέβηκεν ἡ νύχτα 416. γα-
 ληνούττικος ἐπέκρουγεν 417. ἐτρεχεν ἡδὲ πάγγλυκον ἐκ· 418. ἐρωτικά
 χαρίτων πέπλειμένα 419. οἱ κόρικλέον ἐστ. κλέον ἐμυρολογᾶτων 420. ἐ-
 νύσταζεν λιγούττικον ἐπ. εἰς. κλίνην 421. ἐκδέχεται. ἀγοῦρον νῦν. νῦν τὸν
 συντύχη 422. χρυσόν. ἀηδόνην 423. νῦν εἶδες πῶς. ἔλεγεν διὰ τὴν 424. ἐκεί-
 νη τις κλίνης τις ὡσάν ἐπροσηκώθη 425. ταῖδόνην. πολλῶν δακρύων

- 14,α] «ἀηδόνιν μου πολύπονον, ἐρωτικόν μου ἀηδόνιν,
 εὐχαριστῶν σε, ἀηδόνιν μου, ὅτι πονεῖς τὸν πόθον
 τὸν ἔχω εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου.»
- 430 Ἐν ὅσῳ ταῦτα ἔλεγεν ἡ κόρη μετὰ τὸ ἀηδόνιν
 εὐθὺς τὸν κτύπον ἤκουσεν τῶν θαυμαστῶν φαρῶν.
 Ἦν δὲ καιρὸς ἀπὸ τοῦ νῦν ὥρα μεσονυκτίου,
 ἔδὲ καὶ φέγγος ἔμμοστον καὶ νύκτα τῆς ἀγάπης.
 Εὐθὺς ἐλιγοθύμηρεν, τρέχει εἰς τὴν φισκίνα.
- 435 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγύριζεν ἀπέξω ἀπὸ τὸν τοῖχον
 καὶ τὸ φαρὶν ἐπέζευσεν, ἐσπάρραξεν ὡς πάρδος
 καὶ τὸ κοντάριν ἐπήξεν, ἐπήδησεν ἀπέσω.
 Οἱ δώδεκα ἐτριγυρίζασιν ἀπέξωθεν τοῦ τοίχου
 καὶ κείνη οὐδὲν ἐγνώριζεν, ἐσέβηκεν ἀπέσω
- 440 καὶ εἰς ἀπορίαν ἔπεσεν τὸ πῶς γὰρ τὴν συντύχην.
 Καὶ εἰς τὸν χρυσὸν τὸν πλάτανον κρατεῖ τὴν ἄκ τὸ χέριν
- 14,6 Καὶ ἀ]τρέμει κ' ἡ καρδία του βλέποντα τόσον κάλλος
 καὶ ἀπὸ τὴν γῆν σηκόνειν τὴν, κρατεῖν, καταφιλεῖ τὴν,
 ἀπάνου τῆς ἐπλέκετον καὶ χόρτασιν οὐκ εἶχεν
- 445 πᾶρι οὐκ ἤθελέν ποτε τὸν ἔρωταν πληρῶσαι·
 ἕνα καὶ πάλιν γίνονται ἀμφοτέροι κ' οἱ δύο
 καὶ ἀπὸ τὰ καταφιλήματα καὶ τὰς περιπλοκάς τους
 τὰ δένδρη τὰ ἀναίσθητα ἀντοδονοῦσιν πλέον.
 Οὕτως κατέλαβεν ἡ αὐγὴ καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγει
- 450 «ἐγείρου, χρυσοπτέρουγε φάλκε ἀπὸ τῆς κλίνης,

427. αἰδῶνην. πολήπονον ἐρωτοικδον. αἰδῶνην 428. ὄτη πονῆς. πόθων
 429. εχο. τὴν. μετασοῦ. τὴν ψυχὴν 430. ενῶσο ταῦτα ἔλ. ἡ κόρη με. αἰδῶ-
 νην 431. θαύμαστον φαρῖον 432. εἰν. καιρός. ὦρα μεσανυκτύου 433. εδε-
 καιφέγγος ἔμμοστον 434. εληγῶθῆμησεν τρέχι ἦς. φῆσκοίνα 435. ἀχιλες
 εχ. ἀπέξω ἀπὸ τῶν τυχων 436. τῶ. επ. εσπαρ. ος 437. τῶ. ἐπήξεν ἐπή-
 δεισεν 438. ετριγυρίζασην ἀπέξωθεν. τῆχον 439. κῆνι ουδὲν ἐγνόριζεν ἐσέ-
 βηκεν ἀπέσο 440. απ. ἐπήσεν τῶ. νατὴν σὴν τῆχην 441. τῶν χρῆσόν. κρᾶ-
 τή. χαιρην 442. ἀτρεμι (τὸ πρῶτον γράμμα εἶνε ἴαν δυσανάγνωστον) κικάρδία-
 βλέπωντα τόσων κάλος 443. σικωνην. κρατῆς καταφιλή 444. απ. επλ. ου-
 κοίχεν 445. πᾶρι οὐκείθελεν ποτε. ἐρ. πλύρῶσαι 446. ἕνα και παλην. αμ-
 φοτερη κι δύο 447. κατάφ. 448. ἀνέστητα αὐτῶδ. πλεον 449. οὔτος-
 αὐγῆ. ἐκοίνον λέγη 450. ἐγύρου χρυσόπτ. κλίνης

ὑπάγαινε ἔτιν μητέρα σου ἡμέρα τώρα φθάνει.
 Αὔριον πάλιν ἄνθος μου, ἀπαντυχεῖ σε θέλω.»
 Ἐλάχτισεν τὸν μαυρόν τευ, τρέχει πρὸς τοὺς ἀγούρους
 καὶ πάλιν εἰς τὸν ἔρωταν ὑπάγει πρὸς τὴν κόρην.
 Τοὺς ἀγούρους του ἐλάλησεν καὶ πρὸς ἐκείνους λέγει. 455
 «Δεῦτε πάλιν, ἀγούροι μου, ὑπάμεν πρὸς τὴν κόρην,
 ὑπάμεν νὰ χορτάσωμεν κάλλος τὸ ὠραιωμένον
 καὶ ἔπιλαλήσετε] ἔμπροσθεν, ἀφῆτε ἔμην ὀπίσω 15,α
 νὰ ρίξῃ βλέμμα εἰς ἐσᾶς ἐκείνη νὰ σας βλέπῃ
 καὶ εὐθὺς ἐγὼ κατόπισθεν νὰ ἔπιλαλήσω μόνος 460
 καὶ τὴν καρδιά της σύρριζον νὰ τὴν ἐξανασπάσω.
 Ἐπιλάλησαν καὶ οἱ δώδεκα καὶ ὑπάσιν πρὸς τὴν κόρην·
 Ἡ κόρη δὲ τὸ δειληγὸν ἀκούσασα τὸν κτύπον
 εἰς ἡλιακὸν ἐξέβηκε κ' ἐστάθην καὶ ἐρώταν·
 «καὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἔνε ὁ ποθητός μου;» 465
 Ὁ Ἀχιλλεύς ἐλάχτισε τὸ θαυμαστὸν φάριν του,
 χαμογελῶν διέβηκεν ἀπέμπροσθεν τῆς κόρης
 καὶ ἡ κόρη, ὡς τὸν ἐγνώρισεν ὅτι ἐκεῖνος ἔνε,
 εὐθὺς ἐλιγοθύμησεν, ἐπῆγε νὰποθάνῃ
 ἀπαὶ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν τὴν εἶχεν εἰς ἐκεῖνον. 470
 Ἡ βάγιαίς τὴν ἐσίχωσαν τὴν κόρην παραυτίκα
 καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἔλεγαν τὸν θαυμαστὸν Ἀχιλλεῖαν·
 «στράφου, αὐθέντη εὐγενῆ καὶ γύρισε, ἀνδρειωμένε,
 ἰδὲ καὶ κα]ταχόρτασε τὰ θαυμαστά της κάλλη 15,β

451. ηπαγενε ἡς ἡμέρα τορα φθάνη 452. αὔριον πάλιν ανθώς. ἀπαν-
 τυχι. θέλι 453. τον μαβρον. τρέχι. τους 454. πάλην ἡς τονέροταν ὑπάγι
 455. ἀγούρους ἐλάλισεν. προς ἐκίνοους λέγι 456. δεύτε πάλην ἀγούρι. ὑπά-
 μεν προς 457. ὑπάμεν ναχορτασομεν κάλος το ὄρεομενων 458. πιλαλίσει^ε
 ἐμ. αφίται. ὀπήσο 459. ναρῆξη βλέμα ησέ σας εκοίνοι νασάς βλέπι
 460. ευθίης εγὸ κατόπησθεν νὰ πῆλαλήσο 461. κάρδια. σήρηζον νατὴν ἐξα-
 νασπάσο 462. επίλαλήσαν. κίβ. ἡπάσιν. τὴν 463. ἡκῶρη. τοδιλῆνον ακουῦ-
 σασα. κτήπωγ 464. ἡς ἡλίακὸν ἐξέβηκαι. ἔστάθην. ερώταν 465. πιασ ἀπὸ
 τοῦς δώδεκα ἔνε ο ποθητός 466. αχίλές ἐλάχτησαι τοθαυμαστῶν φαρήν
 467. χαμογελόν. απεπρόσθεν 468. υ. ὄστων ἐγνώρησεν ὄτηεκείνος ἔναι.
 469. ευθίης ἐλίγόθη θιμίσεν ἐπίγενα πόθάνη 470. απειτην αγ τὴν πόλῆν.
 471. ἡ βάγεις τὴν ἐσίχωσαν. παρεύθικαν 472. προσεκείνον 473. αυθέντι
 εὐγενῆ. γήρησε ἀνδρῆόμενε 474. ἰδὲ. κατεχορτασε τα θαύματα τις κάλη

- 475 ἐτούτην πρέπει [πάντοτε] νὰ χαίρεται μὲ σένα.»
 Ἡ κόρη οὐκ ἐπέμεινεν ποσῶς νὰ τον ἐδλέπη.
 Ὅριζει παίρνουν στέφανον ἀπαι τὸ περιδόλιν,
 εἶχεν καὶ ἄνθη πάμπλουμα, ξένα ἐπταπλασίως
 ἐκράτειεν το εἰς τὰς χεῖράς του, ἔστεκεν ὡςπερ ἄστρον.
- 480 Ἄπαντες ἐδιέθησαν καὶ ἡ κόρη μετ' ἐκεῖνον.
 Ἐκεῖνος γοῦν κατόπισθεν στέκει καὶ ἀναρωτᾷ την
 «πῶς ἔχεις, κόρη εὐγενική, ψυχῆς παρηγορίαν ;»
 Ἡ δὲ «καλῶς» ἀντέφησε. — «Ἐστὴν ἐδικήν σου ἀγάπην
 τὸ μεσονύκτιον ἔρχομαι, κόρη, ἀπάντεχέ με,
 485 πλὴν, κόρη [μου] εὐγενική, βλέπε μή με προδώσης.
 Τοῦτο πληροφορῶ σέ το, εἰς τὸν θεόν σε ὀρκίζω·
 ἐὰν ἴμαι εἰς τὸ περιδόλι σου καὶ κάθωμαι εἰς τὸν κῆπον
 νὰ ἐξεύρης, νὰ μή με στρέψουσιν ἐὰν ἦταν μυριάδες.
- 16,α Εἰ δὲ εἰς τὸ κλινάρι σου, κόρη, καὶ εἵρου]σί με,
 490 ὡςπερ γυναῖκα ἀνανδρον οὕτως νὰ με φονεύσουν.»
 Εὐθὺς ἡ κόρη ἐνεστενάξεν καὶ λέγει πρὸς ἐκεῖνον·
 «ἀκόμη οὐκ ἐπίστευσες ἐκ τὸν πόθο μου τὸν τόσον
 τὸ ἔνε, ἀφέντη, εἰς ἐσὲν καὶ ἔρωσ καὶ ἀγάπην,
 ἀμμ' ἔχει ὁ νοῦς σου στεναγμούς, θέλεις νὰ μ' ὀνειδίζῃς.
 495 νὰ θλίψῃς τὴν καρδίτζα μου τὴν πολυπόθητή μου ;
 Τοῦτο πληροφορήθητι· δι' ἐσέναν ἀποθαίνω,
 ἐσὺ ἴσαι ἡ καρδίτζα μου, ἐσὺ ἴσαι ἡ ψυχὴ μου.»

475. ἐτούτην πρέπει ναχεραται μεσαίνα 476. ἡ. ἐπέμεινεν ποσὸς νατω-
 νεβλέπι 477. ὀρήξη πέρνουν. απετο περήβόλην 478. ηχεν. αθι πᾶνπλουμα
 ξενα επτάπλασίως 479. εκρατηέν. ἴς. χείρας. εστεκεν οσπεραστρον
 480. απ. εδ. ἡ. μεταί κοίνον 481. ἐκοίνος. καὶ τόπησθεν οτέκοι. ἀναρωτᾷ
 482. πὸς ἔχης. εὐγενηκαὶ ψυχῆς παρηγορήαν 483. ηδεκαλὸς ἀνταίφησαι.
 ἐδικοῖν 484. μισάνηκτηον ερχομε. απάνται χέμαι 485. ευγενηκοὶ βλαῖπε
 μι. προδώσης 486. τουτου πλήροφοροσαί. τέν. σὲ ὀρκῆζο 487. εἰς ἡμαι
 ἴς, περήβόλη. καθομαι εἰς τὸν κῆπων 488. ἡξέβρης. να μι. στρέψούση.
 ἴταν μίρηάδες 489. ἡ. ἴστο κλήνάρη. κόρη· ἐβρουσήμαι 490. ὄσπερ γίνε-
 κα ἀναδρον οὕτως ναμε φόνεύσουν 491. Εὐθὺς ἡ κόρη ενεστεναξέν. λεγι. ε'
 κοίνον 492. ἀκόμι. επιστ. πῦθο. τὸν τόσον 493. τοέναι αφ. ὕσεσέν. ερος.
 αγ. 494. ἀμέχῃ ὀνούσου. θέλης. μοδίν ἴξης 495. θλήψης. καρδ. ποληπό-
 ἠητι 496. τουτο πλήροφόρηθιτι δίσαινανά πόθάνο 497. εσίησαι υ·κάρθ.

Ὡσάν τὸν λόγον ἔλεγεν ἡ κόρη πρὸς ἐκεῖνον
τὸ στέφανον τὸν ἔρριξεν τὸν Ἀχιλλεὺς τότε
καὶ κείνός το ἐδέξατο, κρατεῖ, καταφιλά το. 500

Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγύρισεν καὶ πρὸς τὴν κόρην λέγει·
εὔξου με, κόρη, εὔξου με· μή με ἀλησμονήσης.»
Ἐλάχτισε τὸν μαῦρόν του, τρέχει πρὸς τοὺς ἀγούρους.
Ἐκεῖνοί τον ὠνείδισαν, τάδε τὸν συντυχαίνουν.
Ὅυκ ἦτον καλόν, δέσποτα, τοιοῦτον πρᾶγμα ποιῆσαι. 505

Ἄν το γροικήσουν τὰδέλφιά της, πλέον γὰ τὴν φυλάγουν.
Ἐκεῖ ἐφτάσαν σύντομα καὶ πέζευσαν οἱ πάντες, 16,6
ἐπίασαν τὴν σκάλαν του, ἐπέξευσεν ὁ νέος
ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
Ἐφτασεν καὶ δλόφωτος, λελαμπρυσμένη νύκταν· 510
πηδοῦν, καθαλλικεύουσιν ὡσπερ γοργοὺς πετρίταις
καὶ οἱ δώδεκά του οἱ θαυμαστοὶ ἀγοῦροι οἱ ἐδικοί του,
ἄρματωμένοι δυνατὰ καὶ κατοχειρομένοι.
Ἐκεῖνος πάλιν σύντομα μαῦρον καθαλλικεύει·
ἄσπρον εἶχεν εἰς ἔρωταν καὶ μαῦρον εἰς πολέμους. 515

Ἐκίνησαν, περιπατοῦτ, ἐφθάσασιν συντόμῳ
καὶ ἀφ' ἔντου ἐπλησίασαν τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιν,
τὸ καταλόγιον ἤρχισεν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ λέγειν·
εἶχεν καὶ τὴν κατάπλεξιν τοῦ τραγουδίου ἐτούτου·
«μὲ τὸ φεγγάριον ἔρχομαιν ἔσθον κῆπόν σου, κυρά μου 520
καὶ ἂν καιμᾶσαι ἔξυπνησε, ἂν στέκης ἔδγα ἰδέ με.

εσίησε υ 498. ὡσάν τών. ελ. ἡ. ἐκοῖνον 499. στεφ. ερήξεν. αχιλλεὺς
500. κήνος τὸ εδ. κρατή. κίταφήλάτω 501. αχιλλεὺς. λέγη 502. μί. αλι-
σμονίσις 503. τον μάβρον. τρεχί 504. ἐκίνοι. ονίδισαν. τον συντιχένουν
505. ιτων. πρᾶμα πιήσε 506. ἂν γροικήσουν. τις. νατην φιλάγουν 507. ἐκί-
ευτάσαν. η. 508. ἐπ. 509. ἐκάθησεν ὡς. μετὰ χαρᾶς 510. εὔτασεν. ὀλο-
φοτος λέλα τρησμενη νυκταν 511. πιδοῦν κάβάληκαίβουσην ὡσπερ γοργοῦς
πετρίταις 512. ἡδοδεκατου ἢ θαύμαστί ἀγοῦρη ἢ ἐδίκῃ 513. ἀρματώμαίνη
δίνατά. κατάφήρόμενη 514. ἐκοῖνος πάλιν σήντομα μάβρον καθαλλήκαίβη
515. ασπρον ἦχεν ἡσέροταν. μάβρον ἦ; 516. ἐκοίνησαν περιπατοῦν εὔθά-
σασην σήντόμος 517. ἀφόντου. τῆς. κουβοῦκλιν 518. καταλόγιον ἤρχισεν
ὁ αχιλλεὺς. λέγην 519. ἦχεν. κατάπλεξιν τοῦ τραγουδίου ἐτούτου 520. φεκα-
ρην ἔρχομεν. κοίπων. κοίρα 521. ἂν κύμασε ξήπνησε ἂν στέκεις εὔγα ἡδέμα

Κόρη πολλά σε ὀρέγομαι, νά σε καταχορτάσω.»

Λοιπὸ ἐκεῖ ἐσώσασιν τοῦ καστελλιοῦ τὴν πόρτα.

17,α Τοὺς ἀγούρους] του ἐπαράγγειλε νά τον ἀκαρτεροῦσιν.

525 Ἐκεῖνος τοίνυ παρευθὺς, ἤρπαξεν τὸ κοντάριν
καὶ ὡς λέων ἐβρυχήστηκεν, ἐμούγκρισεν ὡς πάρδος
καὶ εἰς τὸ κάστρον ἀνέβηκεν, ἀπάνω εἰς τὸν πύργον.

Καὶ ἡ κόρη τὸν ἐνόησεν πῶς ἐσέβην ἀπέσω,
ἐκεῖ ἐσυναπαντήθησαν μέσον τοῦ παραδείσου.

530 Σφικτὰ ἐπερι . . . . ., γλυκέα καταφιλοῦνται,
τὴν νύκταν ὅλην ἐχαίρονταν οἱ δυὸ ὡς καὶ τὴν ἡμέραν.

Τότε πάλε ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν κόρην συντυχαίνει·

«Ἐλα, κόρη εὐγενική, νά ᾤμε εἰς τὰ γονικά μας
νά εἶδες καὶ τὴν μητέρα μου τὴν πολυποθητή μου.»

535 Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπήδησεν ἀπάνου ἀπαὶ τὸ κάστρον
καὶ πρὸς τὴν κόρην ἔλεγεν μετὰ πολλῆς ἀγάπης·
«βλέπε, κόρη [μου], ἐρωτική εἰς χεῖράς μου νά πέσης
καὶ εἰς τὰς χεῖράς του ἔπεσεν ἡ κόρη παραυτίκα.
Ἐκεῖνός την ἐδέχτηκεν, κρατεῖ καταφιλαῖ την

17,β καὶ πρὸς] τοὺς δώδεκα ἔλεγεν ἀγούρους ἐδικούς του·

541 «ἄς χωριστοῦσιν ἀφ' ἡμῶν οἱ ἡμισοὶ μ' ἐμέναν
καὶ σὺ, ἐξαδέλφε Πάντρουκλε μετὰ τῶν ἄλλων ἕξι,
δίδω σε τὴν καρδίαν μου, δίδω σε τὴν ψυχὴν μου
εἰς χεῖράς σου τὴν ἔπαρε, δράμε εἰς τὰ γονικά μου.

522. κόρη πολὰ. ορ. νασὲ καταχορτάσο 523. λοιπὸ ἐκεῖ ἐσώσασην κά-
στελλείου 524. τοῦς ἀγοῦροῦς. επαράκηλενα τὸν ἀκάρτεροῦσιν 525. ἐκεῖνος
τὴνη παρευθὺς εἴρπαξεν το κοντάρην 526. ος λεον ἤβρυγήστηκεν εμοῦ' κρη-
σεν ὡς 527. ανεβηκεν απανοῆς τῶν 528. η. ενοησεν πῶς ἐσέβην ἀπέσο
529. ἐκοὶ εσιν ἀπάντήθικαν. παραδίσου 530. σφίκτη ἐπερήλαπαθικαν γλί-
καῖα κατάφιλοῦντε 531. νηκταν ὅλην εχεροῦντα ἡδίστος καὶ τιν ἡμέραν
532. παλαι ὁ ἀχιλεὺς. σήντιχένη 533. ἔλα κόρι ευγενήκοι ναπάμε ἡς ταγό-
νηκά 534. ναῆδες. τὴν μιτέρα. πολήποδιτί 535. ὁ αχηλὲς ἐπίδισεναπ. απε
τῶ 536. ελ. μεταπολῆς αγ 537. βλεπε νορη ἐρότικοί. χιρας. να 538. ἡς.
χίρας. ἐπ. ἡ. παραυτίκα 539. εκοινος τὴν ἐδέχτικεν κρατή καταφιλα
540. ἱβ. ελ. ἀγοῦρους ἐδικούς 541. ἄς χόριστούσην ἀφήμων ἢ ἡμησι μεμ.
542. οἱ ἐξαδέλφε πάρτούκλε μετὰ τὸν ἄλων ἕξη 543. δίδό. κάρδ. δίδο. τὴν
ψυχὴν 544. ἡς χηρα σου τὴν επαρε ἡς ταγόνήκα

545 Εὐθύς ἐκαβαλλίκευσεν, ἐμπρός του τὴν ἐπήραν.

Τραγούδιον τοῦ Ἀχιλλέως

«Περδίκιν γῦρα εἰς τὸ κλουβὶν ἀδούλωτον τοῦ πόθου
ἀδούλωτον, ἀπείραστον ἔρωτος καὶ ἀγάπης
καὶ τὸ περδίκιν ἦρπαξα καὶ τὸ κλουβὶν ἐφήκα
καὶ μὲν κανεῖς οὐκ ἔνοιωσεν ἀπαὶ τοὺς ἐδικούς τους
καὶ ἂν ἔχη αὐθέντη πούπετα ποῦ ἐκράτειεν τὸ περδίκιν 550
ἄς το γυρεύση σύντομα μὴ δράμη καὶ ὑπαγάλη.»

Καὶ τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς κόρης
πήδοῦν, καβαλλικεύουσιν ὡς γέρακες πετρίτες
μετὰ φουσάτα πάμπληθα, ἀρίθμητα ὡς ἄστρον.

Ὡς περ πουλιά ἐξεπήδησαν ἀπέσω ἐκ τὸ κάστρον. 555

Ὁ Ἀχιλλεύς ἐλάλησεν πάλε τοὺς ἐδικούς του 18, α

«ἀπέξω τοὺς. . . . . νὰ μὴ ἔχουν πόθεν φύγουν.

Ἐμένα ἀφῆτέ με ἔς αὐτοὺς νὰ χαίρωμαι μὲ ταύτους
πλὴν βλέπετε μὴ φονευθοῦν οἱ γυναικάδελφοί μου
καὶ θλίψω τὴν καρδίτζα τῆς τῆς πολυποθητῆς μου. 560

Ὡς λέων ἐδρυχήστικεν, ἐπήδησεν ὡς πάρδος,
μόνο ἐκ τὴν φωνίτζα του τὴν πανωραιωμένην
τριακοσίους ἔδειρεν ὡς ἱέραξ τὰ περδίκια

καὶ πάλε εἰς τὴν σύνταξιν οὐκ οἶδα πόσοι γᾶταν.

Ἐπήδησεν ὡς ἱέρακας, ἐγύρισεν ὡς φάλκος, 565

545. ευθύς εκαβαληκεύσεν εμπρός τηνεπήραν. — Μετά στ. 545. τραγούδιον τοῦ ἀχιλλεύς. — 546. περδίκην ἦβρα εἰς τὸ κλουβὶν ἀδούλωτον 547. ἀδούλωτον ἀπείραστον ἔρωτος 548. περδίκην ἦρπαξα. τοκλούβην ἐφήκα 549. μὲν κανεῖς. ἐνοιωσεν ἀπετοὺς ἐδικούς 550. ἀνεχὴ αὐθέντη ποῦ πέτε. ἐκράτιέν τὸ περδίκην 551. τὸ γυρεύση σήντομα μιδραμι. ἠπαγένη 552. τῆς φωνῆς ἀκούσαντες ἠδέλφη τῆς 553. πήδοῦν ἀβήληκεβουσην ὡς γέρακας πετρίτες 554. μετα. πάνπληθα ἀρίθμητα ἕως ἄστρον 555. ὡς περ πουλιά ἐξεπήδισαν ἀπέσω ἐκ τὸ κάστρον 556. ὁ ἀχιλλεύς ἐλάλησεν. τοὺς ἐδικούς 557. ἀπέξω τοὺς φήρησεν ναμὴν ἔχουν. φύγουν 558. ἐμένα ἀφίται μαι σα- τοὺς. χέρομε μεταῦτους 559. βλέπεται. φονεύθοῦν ἠγίνεκαδέλφη 560. θλίψω, τῆς τῆς πόληποθητῆς 561. ὡς λεὼν ἐδρυχίστικεν ἐπήδισεν ὡς 562. φωνίτζα. τὴν πανόρεόμενην 563. τρηακοσίους ἐδείρεν ὡς ἠέραξ τὰ περδίκια 564. πάλε ἦς, σήνταξην οὐκ οἶδα πόσοι γᾶταν 565. ἐπήδισεν ὡς ἠέρακας ἐγίρησεν οφ.

ἑκατετσάκισεν αὐτοὺς, ραδδέαις καλαῖς ἐπῆραν.

Καὶ εἰς ἀπ' ἐκείνους, λέγω σας, τοὺς ἀδελφοὺς τῆς κέρης

τὸν Ἀχιλλέαν ἔδωκεν γεμάτην κονταρέαν,

ἀλλὰ οὐδέν τον ἔσεισεν ἀπάνου ἀπα! τὴν σέλλαν,

570 ἀλλὰ ἐγύρισεν γοργὸν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγει·

18.5 φίλῳ τὴν κονταρέ]αν σου καὶ τὴν καλὴ σου τόλμη,

ὅμως ἀκόμη οὐκ ἔμαθες νὰ κρούγῃς κονταρέας,

φιλοτιμῆσου με καλὰ κέγῳ νὰ σέ τῆς μάθω.

Ἡλιαλιτὰ ἑκατέβηκεν, κονταρέαν τον ἔδωκεν.

575 καὶ σύσσελον τὸν πέταξεν, δοξόβολον ὑπῆρχεν

καὶ τοῦτον ἔλοι ἐφρίξασιν πραγμάτων τὰ ἐποίκεν.

Ἴδόντες τοίνυ παρευθὺς οἱ γυναικάδελφοί του

πεζεύουν ἐκ τὰ ἄλογα, πίπτουσιγ, προσκυνοῦν τον

καὶ λέγουν τον· «αὐθέντη μου, κράτησον τὸν θυμόν σου

580 ἐπεὶ τοιαύτην χάριταν σ' ἐχάρισεν ἡ τύχη·

ἐπῆρες καὶ στανίο μας κρυφὰ τὴν ἀδελφὴ μας.

Ἄμμη καὶ παρέπει σας μαζὴ νὰ χαίρεστε οἱ δύο

καὶ· μείς νὰ σ' ἔχωμεν γαμπρὸν καὶ νὰ σε προσκυνοῦμεν.

Ὁ θεὸς γάρ σ' ἐδόξασεν ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἦσαι

585 καὶ γάμους νὰ πληρώσωμε εἰς τὴν πολλὴν σου ἀνδρία.»

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀχιλλεύς, τὸν λόγον τὸν ἐλέγαν

19,α] ἑμαλακίστη ἡ ὄψις του, ἔπαυσεν ὁ θυμὸς του,

ἐπέξευσεν ἐκ τὸ ἄλογον, κρατεῖ, καταφιλεῖ τους

566. ἑκατετσακισεν αὐτοὺς ραυδέες καλές ἐπίραν 567. ἡς ἀπεκοίνους
 λεγο. τοὺς ἀδελφοὺς τῆς 568. ἀχιλλέαν ἐδόκεν. κόνταρέαν 569. ἀλλά. τὸν
 εἰσισεν ἀπάνου ἀπε. πέλλαν. 570. ἀλλά. ἐγύρισεν γοργὸν ἐκοῖνον λεγι
 571. φηλὸ κόνταρέαν τόλμη 572. σμος· αἶμαθες νὰ. κόνταρέας 573. φηλότιμῆ
 σου μαι καλαί. γόνασε τῆς μάθο 574. πηλαλιτὰ ἐκάτεβηκαι κόνταραιαν
 τότε δόκεν 575. σήσελον. τον πεταξεν δόξοβολὸν ἡπίρχεν 576. τοῦτων
 ἄλλῃ ἐφρηξοσιν πραγμάτων το ἐπίκεν 577. ἡδόντες τήνη παρευθὺς ἡ γίνε-
 καδελφὴ 578. πεζέβουν. ἀλ. πίπτούσιν πρὸςκοῖνοῦν των 579. λέγοῦν.
 αὐθ. κράτισων. θυμών 580. ἐπὶ τήναυτην χάρηταν σε χαροῖσεν ἡ τίχη
 581. ἐπίρες. στανίο. κριφὰ τιν ἀδελφὴ 582. ἀμῆ. πραιπή. μαζὴ νὰ χερεστε
 ἡ δύο 583. μίς νασεεχομεν γαμπρὸν. νὰσέ πρὸςκοῖνοῦμεν 584. ὁ. σέ. ἀπὸ.
 νὴν αἶσε 585. νὰπλήρῳσόμε ἐκ τὴν πόλῃν· ἀδρία 586. ταῦτα ἀκ. ὁ ἀχί-
 λέυς τὸν. ἐλ. 587. ἑμαλάκοῖστι ὁ ὄψις. ἐπ. ὁ θῆμὸς (τὸ ἔπαυσεν ὁ θυμὸς
 ἐγράφη καὶ δεύτερον. ἀλλ' εἶτα διεγράφη) 588. ἐπ. ἀλ. κρατὶ καταφηλή

καὶ λέγει τούς· «ἀδελφία μου, ὑπᾶτε εἰς τοὺς γονεῖούς σας.
ἀλλ' ὅμως ὅ,τι ἐπάθετε ἀπὸ ἐδίκου σας ἦτον. 590

Δοιπὸν ἐλάτε σύντομα νὰ ποίσωμεν τὸν γάμον.»

Κ' ἔφτασεν καὶ ὁ Ἀχιλλεύς σύντομα εἰς τὴν κόρην
καὶ ἡ κόρη τὸν ἐδέξατο, κρατεῖ καταφιλά τον.

Ἡ κόρη δὲ ἐκέλευσεν, τὸν Ἀχιλλεὺν λέγει·

«τί ἦτον ὅπου ἤργησες. ἀφέντη μου, τὸ τίσον;» 595

Ἐκεῖνος δὲ ἐκέλευσεν καὶ πρὸς τὴν κόρην λέγειν·

«οἱ ἀδελφοί σου ἐξεβήσαν νὰ μας καταδιώξουν,

ἀλλὰ μὰ τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν πολλὴν μου ἀνδρεία

ἔσους εὐρήκα ὄμπρος μου ξυλίας τοὺς ἐδῶκα.»

Τοὺς ἀδελφούς σου ἀπέστειλα νὰ πᾶσι ἔστους γονεῖούς σου 600

νὰ τοὺς ἐπάρουν νὰ ἔλθουσιν νὰ ποίσωμε τοὺς γάμους.

Ἡ προσαπάντησις τοῦ Ἀχιλλεύος εἰς τὸν πενθερό του 605

Ἄφ' οὗ γὰρ εὐρεθήκασι τοῦ δειλινοῦ τὴν ὄραν

ἐχαίρουνταν ἀμφοτέρωι διὰ ἔλη τὴν νύκταν

μέχρι καὶ τοῦ προγεύματος τὴν ὄραν ἐκοιμοῦνταν.

Οἱ δώδεκα γοῦν τὸ πρῶτ' ἐπέβησαν θαρρῶντα 605

καὶ λέγουν τον· «αὐθέντη μου, ἔρχεται ὁ πεθερός σου

καὶ ὡς ὑπᾶμε κοί ἡμεῖς εἰς συναπάντησιν του

νὰ τον δεξώμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

Πηδοῦν, καβαλλικεύουσιν ὡςπερ γοργοὶ πετρίταις

μετὰ βουκίλων καὶ χαρᾶς, τοῦ κόσμου τὰ παιχνίδια, 610

589. λεγι. αδελφια. ηπατε ης τοὺς γονεῖοῦ σας 590. αλόμος στη
επαθεται απο εδικό. ητον 591. λιπών ἐλάτε σήντομα ναπήσομεν. γάμων
592. κευτασεν. ο αχιλεύς σήντομα 593. η κόρη τον εδ. κρατι καταφήλά-
των 594. η κόρη. εγ. αχήλέαν λέγι 595. ητων ὅπου ηργησες ἀφέντι
596. εκόινος. εγελ. 596. λέγην 597. η αδελφή. εξεβήσανα μιάς κατά
διόξουν 598. ἀλαμά. αγαπι. πόλιν. αδρεία 599. ὄσους ηβρα ὄπρός. ξή-
λίης τοῦς εδόκα 600. αδελφούς απέστειλα. πάσι. γόνήοῦσου 601. να
τοὺς επαρουναέλθοῦσι νοπίσομαι τοῦς. — Μετά σι. 601. η πρόσάπάντίσις
τού αχιλέος ηστό. — 602. ἀφοῦ. εβραιθίκασι. δίληνοῦ τηνοραν 603. ἐχε-
ροῦντα ἀφότερη δια ὀλητήν ὑκταν 604. μέχρι. πρόγεῦματος. ὄραν
605. ηδῶδεκα. προδή εσ: θαρωντα 606. λέγουν των αυθ. ἐρχ, ὁ πεθερόν
607. και ὡς ηπάμε. ημῖς ησην ἀπάντισοῦν το 608. νατόν δεξάμεθα. ημῆς
μετα χαρᾶς 609. πήδοῦν καβαλλήκέβουσην ὡςπερ γοργί πετρίτες 610. μετά
βουκοῖνον. χαρᾶς τού. ταπεχνηδία

- ὑπᾶν εἰς συναπάντησιν μετὰ τὸν βασιλέαν,
 Ἐξέβη καὶ ἡ λιγερὴ μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως,
 καὶ ἀφ' οὗ τον ἐπλησίασαν ἀμφότεροι οἱ δύο
 τὸ ἄσπρο τὸ ἐρωτικὸ ὁ Ἀχιλλῆς-λαχτίζει,
 611 ὁ μόνος ἐπῆγεν ἔμπροσθεν, πεζεύουν, προσκυνοῦν τον.
 Ὁ πεθερὸς ἐπέζεψεν μετὰ τῆς δέσποινάς του.
 20, α Εὐθύς περιλαμβάνου τον, γλυκέα καταφιλοῦν] τον,
 ἐπῆρέν τους, ἐπίγασιν ἀπέσω εἰς τὸ κάστρον
 καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγαν οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης
 621 «Ἐδὲ φουδοῦλα καὶ ἄγουρος, ἐρωτικὸς στρατιώτης
 καλὰ καὶ εἶχεν τὴν ἀκοή, καλὰ καὶ τὴν ἀνδρείααν,
 ἀλλ' ἀκ τῆς θεᾶς φαίνεται ἔτι φρικτὸς ὑπάρχει.
 Χαρὰ ᾿ς καὶ εἰς τὴν ἐρωτικὴν ἐκείνην τὴν ὠραίαν
 ἔποῦ τον ἐπηκολούθησεν τὸν θαυμαστὸν ἐκεῖνον.»
 625 Ὁ βασιλεὺς ἠσπάσατο τὴν ἐαυτοῦ θυγάτηρ,
 κατονειδίξειν ἔλεγεν χαμογελῶν ἠδέως
 «πῶς ἐκατέλιπες ἐσὺ πάντες τοὺς ἐδικούς σου
 καὶ ἀγούρους ἠκολούθησες ἀλλότριους καὶ ξένους ;»
 Ἡ κόρη δὲ χαμογελῶν κάτου ᾿στην γῆν ἐθώρειν.
 630 Ἔστησεν γοῦν ὁ βασιλεὺς τὴν κόρην καὶ τὸν νέον,
 ἀπὸ τὸ χέρι τοὺς κρατεῖ καὶ λόγους τοὺς ἐλάλειν

Εὐχὴ τοῦ πεθεροῦ εἰς τὸν Ἀχιλλέαν

«Τέκνα μου, καλὰ θρέμματα, ψυχῆς παρηγορίαν,

611. υπάντησιναπάντησιν μετῶν βασιλεαν 612. υλίγερη. ἀηλέος
 613. τὸν ἐπλήσῆσαν ἀφῶταιρη ὁ δίο 614. ἀσπρο. ἐροτικό ο ἀχίλῆς λα-
 χτήση 615. ἐπίγεν ἐπρ. πεζέβουν πρὸσκήνῃ των 616. ὁ πεθερὸς ἐπέζεψεν
 μετατοῖς δεσπίνᾶς τῆς 617. εὐθύς περιλάπάνου τον γλίκέα καταφιλοῦν
 618. ἐπῆρεν. ἐπιγασην ἀπέσο εἰς 619. ἀλλήλους ἐλ. ἠσηγγενῆς τῆς 620. φου-
 δοῦλα. ᾠροτικόσ στρατιώτις 621. ὕγεν. καλά. ἀδρηῖαν 622. ἀλακ τῆς θεᾶς
 φενεται ὀτηφρικήτός ὑπάρχει 623. χαράσ. οἷς τὴν ἐροτικόιν ἐκοίνην. ὠρεαν
 624. τὸν ἐπικόλουθησεν των θαύμαστων ἐκοίνον 625. ὁ. ἐσπάσατο τὴν ἐαυ-
 τοῦ θυγάτηρ 626. κατόδίνήξεν ἔλεγεν χαμώγελὸν ἠδῆος 627. πῶς ἐκάτελή-
 πες ἐσὶ πάντες τοῦς ἐδικούσου 628. ἀγούρους ἠκόλουθισές ἀλότρηους
 629. ἠκόρη δὲ χαμόγελὸν κάτουστίγηνεθῶρην 630. ἐστῆσεν. ο βασιλέσ. κῶ-
 ρην. τόνεον 631. ἀπο. χερὶ τοῦς κρατὴ λόγους. ἐλαλεν.—Μετὰ στ. 631. πε-
 θεροῦ ἠσπτόν ἀχίλῆαν 632. θραίματα. παρήγορηαν

παρακαλῶ γάρ τόν θεόν νύκτα τε καί ἡμέραν
 γὰ σας ἀξιῶση γάρ αὐτός νά σας εὐεργετήσῃ 20,β
 γὰ γίνεστε πολύχρονοι, στέμματος κληρονόμοι 135
 γὰ γίνεστε πολύχρονοι μέχρι μακροῦ τοῦ γήρως,
 νά μή σας ἔλθῃ λυπηρὸν τὰ ἔτη τῆς ζωῆς σας.
 Αὐτὸ ἦτον ὁ γάμος τους, πᾶσα ἡ εὐλογία
 ἐκεῖ τοὺς ἐστεφάνωσεν, κρατεῖ καταφιλεῖ τους.
 Ἐγύρισεν ὁ Ἀχιλλεύς καὶ ἠφίλησεν τὴν κόρην 640
 ὁ βασιλεὺς ἐγέλασεν καὶ πάντες οἱ ἐδικοί του.
 Εὐθὺς ἐγένετο χαρὰ ἅπαντες εἰς ἐκείνους.
 Τὸ δειλινὸν ἐζήτησεν τὸ πρῶτόν του ἀγούρι
 γὰ σμίξουσιν γὰ δώσουσιν ἀλλήλως κονταρέαις
 μετὰ Ἀχιλλέως τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου τοῦ μεγάλου. 645
 Ἐσμίξασιν ἠπιλαλητὰ καὶ κρούουν κονταρέαις
 καὶ ὁ Ἀχιλλεύς ἐχαίρετον βλέποντα τοὺς ἰδικούς του.
 Ἄλλος καλὸς νεώτερος, ἔμμορφος καθαλλάρης
 φραγκίτζης πολυερωτικός, ἔμμορφος στρατιώτης,
 ἀπέσω ἦλθεν ἠπιλαλητὰ γὰ δώση κονταρέας 650
 καὶ πάντες ἐφοβέρισεν ἡ κονταριά του μόνον
 καὶ ὁ Πάντουρκλος τὸν ἠπιλαλεῖ], κρούει τον κονταρέαν, 21,α
 οὐδὲ αὐτὸς τὸν ἐσεισεν ποσῶς ἀπαὶ τῆς σέλλαν.
 Ὡς εἶδεν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς τὴν τόσῃν του τὴν τόλμην,

633. παρακαλῶ. τῶν. νύκτα ται ἡμερας 634. νασας αξηῦσι. σὰς ἐβερ-
 γεσήση 635. ναγιῆνεστε πολήχρονη στεῆματος κληρονόμι 636. να. πόλη χρο-
 νη μεχρή μάκρον. γήρους 637. ναμισε ἔλθι λήπηρον τα ἔτη. ζόήσας
 638. ἦτον (ἐν μέσῳ διαγεγραμμένων ἄλλων γραμμάτων) ὁ γάμος. πᾶσα ἡ εὐλογία
 639. ἐκοί. ἐστεφάνωσεν κρατὴ κατάφιλή τοὺς 640. ἐγίρησεν ὁ ἀχίλῆς. φή-
 λησεν. τὴν κόρην. 641. ὁ βασιλῆς ἐγέλασεν. ἡ ἐδικοί 642. εὐθῆς, ἅπαντες
 ἡς ἐκοίνους 643. δὴλήνον ἐζήτησεν. πρῶτον. ἀγούρη 644. νασμίζούσην
 ναδοῦσην ἀλήλος κόνδαρες 645. μετατοῦ ἀχίλῆος. θαύμαστοῦ ἐκοίνου
 646. ἔσμίξασην πηλαλήτᾶ. κρουουν κονταρέας 647. ὁ ἀχίλῆς ἐχερέτων βλέ-
 πόντα τοὺς ἰδικούς 648. ἄλος κάλῶς νεότερος ἐμμορφος καθαλλάρης
 649. φραγκίτζης πόλη ὄρεο-τήκῶς ἐμμορφος στρατιώτης 650. ἀπέσο. πηλα-
 λητὰ ναδόση κόνταρέας 651. ἅπαντες ἐφοβέρησεν ἡ κόνταριά 652. ὦ πάν-
 τουρκλος τῶν πηλαλή κρούι. κόνταρήαν 653. οὐδε. τον εσεισεν πόσῶς ἀπε-
 τὴν σέλλαν 654. ὄσιδεν. ὁ ἀχίλῆς τόλμην

- 655 τὸν Πάντουρκλον ἐλάλησεν, τοιαῦτα τότε λέγειν.
 «μὰ τὴν ἀνδρία μου ἦλεγα, Πάντουρκα, νὰ τον ρίξεις.»
 Ἀνεθυμώθη, ὄρισεν κανεὶς νὰ μὴν το μάθην,
 ὄρισεν νὰ τον φέρουσιν τὸν εμμορφον τὸν μαῦρον.
 Ἡ κόρη τὸ ἐγρόκησεν, κρατεῖ καταφιλά τον
 καὶ λέγει τον· «αὐθέντη μου καθέξου ἐστὶ καὶ τό ὄης
 φόβουμά τον, αὐθέντη μου, αὐτόνο τὸν στρατιώτην.»
 Καὶ τότε ἐθυμώθηκεν καὶ ἄκου τί την λέγειν.
 «Ἄν σὺ σε ἄγπου τὰ πολλὰ καὶ ἄποθου τὰ μεγάλα,
 μιὰ σφοντυλιὰ νὰ σ' ἔκρουγαν νὰ ἔβγαίνεν ἡ ψυχὴ σου.
 Δράκοντα σὺ περιπλακεῖς, λέων περιλαμπάνεις
 καὶ τὴν μικρὴν τὴν ἀλεποῦ οὕτως τὴν ἐφοδήθης.
 Ὅμως ἐγὼ, ψυχίτζα μου, νὰ ἴδης τὸ τί εἶμαι,
 νὰ δείξω τὸν πατέρα σου τίνες ἀγοῦροι ἔχει.
 Εὐθὺς κοντάριν ἔρπαξεν βενέτικον μὲ τ' ἄστρον,
 21,6] ἡ ὄψι του ἐχάθηκεν μετὰ θυμοῦ μεγάλου
 670 καὶ ἀπὸ μακρὰν ἐπήδησεν κι' εὐρέθη καβαλλάρης,
 ὡς ἄστρον ἐξεπήδησεν καὶ εἰς τὸν φραγκόπλον ἦλθεν
 καὶ τὸν φραγκόπλον ἔλεγεν, γελῶντας συντυχαίνει·
 «στρατιώτη μου, σὺκ ἔμαθες πῶς κρούγουν κονταρέας»
 καὶ κονταρέαν τὸν ἔδωκεν ἀπανουθιά του ὄλη,
 675 σύσσελον τὸν ἐπέταξεν ὀμπρὸς ἔστον πεθερὸν του
 καὶ λέγει τον· «παράλαβε τοῦτον τὸν ἀνδρειωμένον

655. πάντουρκλον. τιαῦτα τὸν ἐλέγην 656. μάτην ἀδρία. ἦλεγα. νὰ τὸν
 ρίξεις 657. ἀνεθυμώθη ὀρήσενκάνης ναμίν τὸ 658. ὄρισεν νατὸν φέρου-
 σην. ἐμώρφον. μάβρον 658. ἡ κόρη τὸ ἐγρόκησεν κρατὶ κατάφιλά 659. λέ-
 γη των αυθ. ἐσὴ καὶ τόδης 660. φόβουμέτων αυθ. στρατιώτην 661. ἐθί-
 μόθικεν. ἀκουτὶ τὴν λέγην 662. ανου σέ. πόλα. μεγάλα 663. σφὸ τὴ λά
 νασέ κρῦγα να. βγειε ὕ 664. δράκόντασι περιπλακοῖς λέων περιλαμπάνης
 665. μικρὴν. αλ. οὗτος. ἐφόβ. 666. ὄμος ἐγὼ ψυχίτζα. ναῖδες. ἦμαι
 667. ναδίξο τὸν πατερα. τίνες ἀγοῦρη ἔχη 668. ἐφθὴς κοντάρην εἴρπαξεν
 βενέτικον μὲ τ' ἄστρον 669. ὄψι, μεταθιμοῦ μαϊγάλου 670. μακράϊαν ἐ-
 πήδισεν. βραίθι καβαλάρης 671. ὡς ἐξεπηδίσεν. ἰς φραγκόπλον ἦλθεν
 672. φραγκόπλον γελόντασὴντήχην 673. στρατιώτῆ, ἐμάθες πὸς κρούγουν
 κόνταρέας 674. κόνταρέαν τὸν ἐδόκεν ἀπανου διὰ του ὄλη 675. σισέλον
 ἐπετ. ὀπρὸς τὸν 676. λέγη. τοῦτων, ἀνδρειωμένον

καὶ στρατηγὸν σου χρῖσ' τοιοε καὶ πρῶτον κονταρέαν
καὶ ὀπισθεν ἐγύρισεν ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὴν κόρην.
Ἡ κόρη τὸν ἐδέξατο, κρατεῖ, καταφιλά τον,
ἐγύρισεν, ἐκάθησεν καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην. 680
«Εἶδες ἐψές τὸν ἄγουρον αὐτὸν τὸν ἐφοβήθης
τὸ τί πῆδημα ἔποιικεν ὀπρὸς ἔστον βασιλέαν
πῶς τὸν ἔπε με κόλπον κονδαρίου
κάτεχε, κόρη εὐγενική, ψυχί μου καὶ ζωή μου,
οὐδὲ κανείς εὐρίσκει]ται διὰ νά με πολεμήση 682
Ἐχε το εἰς τὴν καρδίαν σου μέσα ἔστον λογισμόν σου. 684
Ἄφ' οὗ γάρ ἐδιέβησαν ἡμέραις τῆς χαρᾶς τως,
εὐθύς ἀπεχαιρέτισαν οἱ ἐδικοί τῆς κόρης
καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξέβησαν διὰ νά τον παραβγάλουν.
Ἦτον ὁ τόπος δύσβατος καὶ ὄλος καλαμώδης 690
λέων ἐξέβη φοβερός ἀπέσω ἀπ' τὸ καλάμιν
καὶ ὁ βασιλεύς ἐφώνησεν «ἄρχοντες, ἔδε λέων».
Εὐθύς πεζεύει ὁ Ἀχιλλεύς, κρατεῖ ἀπελλατίκι
καὶ τὸν λέον ἐζήτησεν καὶ εἰς αὐτὸν κατέβη
καὶ ἰπελλατικιάν τὸν ἔδωκεν ἀπάνου ἔστο κεφάλιν, 695
τὸ ἀπελλατίκιν ἔρηξεν, πιάνει τον ἐκ τὸ στόμα
καὶ μέσα τὸν ἐδίχασεν τὸν λέοντα εἰς δύο
καὶ ἄφηκαν τὸν λέοντα καὶ ἰπᾶσι τὴν ὁδὸν τους.
Ἐδιέβηκεν ὁ Ἀχιλλεύς ὡς δυὸ μιλλίων τόπον,

677. στρατηγὸν. κρηστονε. πρώτων κονταρέον 678. ὀπισθεν ἐγύρισεν
ὡ ἀχιλλεύς ἧς 679. ἦ. εδ. κρατή καταφήλά 680. ἐγύρισεν ἐκάθησεν. λεγη-
κώρη 681. ἠδης. αγουρον αυτών (καὶ δεύτερον : τὸν αροῦγον αὐτῶν ἀλλὰ
διαγεγραμμένον) των ἐφοβήθης 682. τὴ πῆδιμα ἔπηκεν ὀπρὸς τῶν βασιλέαν
683. πὸς τὸν ἐπβλήτήξα κλόλπον. κόνδαρήου 684. κάτεχαι κόρη εὐγενήκοι,
ψυχί. ζωή 685. οὐδὲ κανῆς ἐβρίσκειται διαναμε πολέμισι 686. τωιστὶν κάρ-
δίαν. στων λόγισμὸν 687. αφοῦ. ἐδιέβησαν ημερες τῆς χαρᾶ τος 688. ἐ-
φθῆς ἀπέχερέτισαν ἠ ἐδικοί τῆς κόρης 689. σην αυτῆς. διανατῶν πάραυγί-
λου 690. ἦτον ὁ. δισβατος. ὄλος καλαμόδης 691. λέον. φόβερός απέσο
απετὸ καλάμην 692. ὁ βασήλεύς ἐφονησεν ἠρχοντες ἔδε λέον 693. εφθῆς
πέζέβη ὁ αχιλλεύς κατὰ πρῶτον ἠρξατο γράφων ὁ γραφεύς : βασ.) κρατὴ ἀπελατήκοι
694. τῶν. ἐζήτησεν. ἧς. ἔκατ. 695. και πελατήκοιαν τὸν ἐδόκεν ἠστο κε-
φάλην 696. ἀπέλατήκην ἔρηξεν πῆανῆ των 697. ἧς δίο 698. ἐφ. λέοντα
πᾶση. ὁδοῦν 699. ὁ αχιλλεύς ὡς δίο μίληον

700. εὐθύς ἀπεχαιρέτησαν οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης·
ὁ Ἀχιλλεύς εἰσχώρησεν μετὰ τῆς ποθητῆς του,
22.β τὴν κόρην τὴν ἐρωτικὴν καὶ τὴν ὠραιωμένην
περιλαμβάνει· τὴν σφιχτὰ γλυκέα καταφιλεῖ τὴν
καὶ εἰς τὴν κλίνην ἔπεσεν τὴν ἑμορροφὴν ἐκείνην.
705. Λοιπὸν τὸ λέγω τὰ πολλὰ καὶ οὐδὲν τα περικόπτω ;
Ἐξή χρόνους ἐχαίρονταν ἀμφοτέρω· οἱ δύο
καὶ ἀφόντου ἐπληρώσαντο· ἕξῃ καὶ μόνο χρόνους
ὁ Χάρως τὴν ἐξέλειψεν τὴν χαρμονὴν ἐκείνην.
Τοὺς εὐγενεῖς ὁ θάνατος καὶ τοὺς ὠραιωμένους
οὐκ ἔλεει τὰ κάλλη τους· νὰ τα καταμαραίνῃ.
Ἐφθασεν καὶ ὁ θάνατος σήμερον τῆς φιδούλας
καὶ ὡς ἄστρον εἰς τὴν κλίνην τῆς ἐκοίτετον ἀπάνου
καὶ εἴ τις ποτὲ οὐκ ἐδάκρυσεν δάκρυ· ἀπὸ καρδίας
ἂν ἦτον λιθοκάρδιος τότες οὐν νὰ ἐθρήνα.
705. Ὁ Ἀχιλλεύς ἐστέναξεν μετὰ πολλῶν δακρύων
ἐπῆγεν καὶ ἐκούμπησεν πλησίον εἰς τὴν κόρην
καὶ ἡ κόρην ἐδάκρυσεν καὶ πρὸς ἐκεῖνον λέγειν·
23.α ἔαν ἔχῃς δύναμιν πολλὴν καὶ θαυμαστὴν ἀνδρίαν
νὰ πάρῃς τὸ σπαθίτζι σου νὰ σφάξῃς τὸν ἐχθρόν σου,
720 ἀμμ' ἐκ παντός ἀφίνεις με καὶ ἄλλος με λαμβάνει».
Καὶ ὁ Ἀχιλλεύς τὴν ἔλεγεν μετὰ πολλῶν δακρύων
«ἂν ἦτον τρόπος, ὀμμάτια μου, νὰ ἴστεκετον ὀμπρός μου
καὶ ἂν ἦτον ὅλος σίδερον καὶ πάφρικτος ὡς λέων,

700. ἐφθίς ἀπεχαιρέτησαν ἰσίγγενῆς· κόρης 701. ὁ ἀχιλλεύς τῆς κόρησεν
(ἀμφοτέρωθεν εἰς : ἐνικορησεν ;) μετὰ τῆς πόθητῆς 702. τὴν κ. καὶ τὴν ορεό-
τικὴν. ὠρεόμένη 703. περιλαμβάνει. σφιχτὰ γλυκέα καταφιλή 704. ἡστί
κλίνην ἔπεσεν. εμορροφὴν ἐκείνην 705. λήπω τη. ταπόλά. οὐδέν. περικόπτο
706. ἕξῃ. εγεροῦντα ἀφότερη ἢ δύο 707. ἀφ. ἐπληρώσανση ἕξῃ 708. ὁ χα-
ρως τὴν ἐξέλειψεν. χαρμονὴν ἐκείνην 709. τοὺς συγγενεῖς ὁ θαν. τὸς ὠρεόμέ-
νους 710. ελεῖ τα καλή. τὰ καταμαρῆνη 711. ἐφθ. ὁ θαν. τῆς φιδούλας
712. ὅς. εἰς. κλίνην. ἐκίτετων. απ. 713. ὕτης-τ ποταί. ἐδάκρησεν δ. κρηάπο
καρδίας 714. ἀνήτων λήθου κάρδιος τότε σου νὰ ἐθρήνα. 715. ὁ ἀχιλλεύς.
μετὰ πολλῶν δακρύων 716. ἐπῆγεν. ἐκούμπησεν πλησίον ὑστῆ 717. ἡ κόρην
ἐδάκρησεν. ἐκείνον λέγειν 718. δ. δυναμιν πολλήν. θαυμαστὴν ἀδρία 719. ναπα-
ρης σπαθίτζη να 720 ἀμ' ἐκ παντός ἀφηνεῖς ἄλλος με λαμβάνει 721. ὁ ἀχι-
λλεύς τὴν ἐλ. μετὰ πολλῶν δακρύων 722. ἀνήτων ὀμμάτια. ναέστεκεται
οὐρός 723. ἀνήτον ὅλος σίδερον. παφρῆκτος ὡς λέων

- ἀρματωμένος δυνατὰ καὶ κατοχυρωμένος
 ἃ δὲν τὸν ἔθετα ὡς νεκρόν, ἅς με λιθοβολοῦσαν. 725
- Ἄμμη ὡς κλέπτῃς ἔρχεται, κανεὶς οὐδὲν τὸν βλέπειν.
 Καὶ ἡ κόρη σιγήσασα μικρὴ φωνίτζα σύρνει,
 ἔδακρυσεν, ἔστέναξε καὶ πρὸς τὸν νέον λέγειν·
 «ὦ θαυμαστὲ καὶ δυνατὲ κύρι μου καὶ αὐθέντη,
 οὐδὲν γινώσκεις ἀκριδῶς τὴν βίαν τοῦ πολέμου 730
 ἐποῦ ἐπαραστάθηκες νὰ μὴ μας καταδράξουν ;
 Ἐκεῖνα ὅλα ἐπαρικήθηκα καὶ τοὺς γονεῖούς μου ἀφήκα
 καὶ τοὺς χρυσοὺς μου τοὺς] ἀδελφοὺς καὶ δλους τοὺς 24,6
 [ἐδικούς μου
 καὶ ἐσένα ἐκολούθησα. νὰ μὴ ἀποχωριστοῦμε
 Λοιπὸ παρ' αὐτὰ ἀφήκεις με καὶ ἄλλος με λαμβάνει ; 735
 Εὗξου με, αὐθέντη, εὗξου με, μὴ με ἀλησμονήσης.
 Οὐκ ἔμποροῦν τὰ χεῖλη μου νὰ σε συντύχου πλέον,
 οὐκ ἔμποροῦν τὰ ἴματα μου νὰ σε ἀνατρανίσουν.
 Τὸ φῶς μου ἐθαμπώθηκεν, πρὸς οὐδὲν ἐβλέπω
 καὶ ἡ φωνὴ τοῦ λόγου μου τῶρα κατακρατήθη, 740
 τὸ κάλλος μου ἠλλοιώθηκε, ἡ ἐμορφία μου ἐχάθη.
 Τοιοῦτο ἀκούσας ὁ Ἀχιλλεύς ἐκείνων τῶν ρημάτων
 εὐθύς ἐλιγοθύμησεν, ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην.
 Ὁ βασιλὴς καὶ ἡ δέσποινα τὸν ἄγουρον κρατοῦσι,
 μύρας στολὰς ἐφόρεσαν οἱ δώδεκά του ἀγοῦροι, 745

721. ἀρματωμένος δυνατὰ. κατέφηρόμενος 725. ἃ. τὸν ἔθεταὸς νεκρόν
 ἅς με λιθοβολοῦσαν 727. ἀμὶ ὡς κλέπτῃς ἔρχ. κανῆς. τῶν βλέπειν 727. ἡ
 κόρη σιγήσασα μικρὴ φωνίτζα σήρην 728. ἔδακρυσεν. τόνεον λέγειν
 729. ὦ θαυμάστὲ δύναιτε κήρη. αυθ. 730. γινώσκεις ἀκριβῶς τῆβίαν τοῦ
 πολέμου 731. ἐποῦ ἐπαρασταθίκες ναμί 732. ἐκεῖνα ὅλα ἐπαρικήθηκα καὶ
 γονεῖούς. αφήκα 733. χρήσους. ἀδελφοὺς. ὄλους. ἐδικούς 734. ἐσείνα ἐκό-
 λούθησα ναμί ἀπόχριστοῦμαι 735. λήπὸ παραυτὰ αφήκεις. αλὸς μελάβιανη
 736. εὗξοῦμαι αυθέντει εὗξοῦμαι μι. ἀλήσμονήσης 737. οὐκ ἔμποροῦν τα
 χεῖλη. νασε σηντίχου 738. ἔμποροῦν. νασε ἀνατρανίσουν 739. φῶς. ἐθαπό-
 θικεν πῶσος οὐδὲν 740. ἠφόνῃ τού, τῶρα κατακρατήθη 741. κάλος ἠλλο-
 θικε ἡ ἐμορφία 742. τήουτω ακοῦσας ὁ βασιλὴς ἐκείνων. ρήματων
 743. εὐθύς ἐλιγοθύμισε εν. ἡς. κλίνην 744. ὁ. ὁ δέσπινα ἀγοῦρων κρατοῦσι
 745. μύρας στῶλὰς. ἡ δώδεκά. ἀγοῦρη

τάς κεφαλάς των ἐκλίναν, μεγάλην θλίψιν ἔχουν.

Ἡ κόρη ἐνεστέναξε καὶ πρὸς τὸν νέον λέγει·

«εὔξου με, αὐθέντη, εὔξου με, μή με ἀλησμονή]σης. 24,α:

Ἔλα με, αὐθέντη μου καλέ, γὰ ἀποχωριστοῦμε

750 δεῦτε πάλιν ἅπαντες ἄς ἀποχαιρετιστοῦμε,

ἢ γὰρ ψυχὴ μου ἐσπάραξεν, ὁ θάνατός με ἴσχει».

Καὶ πάντες ἐσυναχθησαν, ἔλοι καταφιλοῦν την.

ὁ λέων ἐβρυχήστηκεν καὶ τὴν στολὴν του ρίπτει

καὶ τὸ μαχαίριν ἴρπαξεν γὰ δώση τὸν ἑαυτὸν του

755 καὶ οἱ δώδεκα τὸ ἴρπαξαν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ νέου

Ἡ μήτηρ του καὶ ὁ κύρις του, ἔλοι οἱ ἐδίκοί του

θρήνον πολὺν ἐποίησαν μέγαν καὶ ὑπὲρ μέτρον.

Τίς γὰ ἴτον λιθοκάρδιος τότε οὖν γὰ ἐθρήνα

μὲ ἔλην τὴν καρδίαν του καὶ μετὰ τὴν ψυχὴ του.

760 Τὸ λοιπὸν τότε ἔφθασεν ὁ θάνατος τῆς κόρης

ἐκείνης τῆς εὐγενικῆς καὶ τῆς ὠραιομένης.

Ὁ Ἀχιλλῆς ἐκοίτετον κείμενος εἰς τὴν κλίνην

ὡς ἄψυχος καὶ ἀνάστητος ὡσάν νενεκρωμένος.

746. κέφ. ἐκλίναν μαίγᾳλην θλυψην 747. ἦ. ἐνεσταγνησεν. τονεον λέγει
748. εὔξουμαι. εὔξουμαι μῖμαι ἀλήσμονή]σης 749. αὐθέντι. καλαί να ἀπό-
χορηστοῦμαι 750. παλην ἅπαντες ἄς ἀπόχερέτιστοῦμαι 751. ὁ. ψιχή. ὁ
θάνατος μὲ πέρνη 752. πάντες ἐσίναχθησαν ὦλη κάταφηλούτην 753. ὁ
λέων ἐβρυχήστηκεν στολὴν. ρήπτη 754. τομαχέσην ἴρπαξεν ναδόσι. ἑαυτων
755. ὠδόδαίκα τὴ ἴπάρξαν ἐκ τῆς χηρός τοῦ νέου 756. ὁ μίτιρ. ὁ κηρης.
κίλη ἢ ἐδίκοί 757. θρήνον πόλην ἐπίησαν. πόλην ἴπέρ μ. 758. νατων λη-
θόκάρδιος τὸ τέ σου ναέθρίνα 759. μεῶλην. κάρδια. μετὰ την 760. ληπών
εὔθασεν ὁ θαν. τῆς 761. ἐκοίνης τῆς εὐγένηκης καιτης ὠρέωμένης 762. ὁ
αχῆλῆς ἐκήτέτων κοιμένος ης. κλη 763. ὁς ἀψηχος. ἀνέστητος ὡσάν νενε-
κρωμένος.